

عنوان مقاله:

بررسی اثر تزریق GnRH و hCG در روز ۵ پس از قوچ اندازی بر روی غلظت پروژسترون و عملکرد تولید مثلی میش های افشاری

محل انتشار:

فصلنامه پاتوبیولوژی مقایسه ای، دوره 14، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رقیه مهری، بهنام رستمی، رضا معصومی، محمدحسین شهپر . -

خلاصه مقاله:

تلفات رویانی از دلایل شایع زیان اقتصادی در میش ها است. تولید ناکافی پروژسترون از جسم زرد در اوایل آبستنی یکی از علل عمده این تلفات است. هدف از انجام این آزمایش تعیین اثرات تزریق عضلانی آنالوگ GnRH و hCG در روز ۵ پس از قوچ اندازی بر روی عملکرد تولیدمثلی میش بود. تعداد ۶۰ راس میش افشاری که از نظر فحلی همزمان شده بودند توسط قوچ های بارور جفت گیری شده و به طور مساوی در چهارگروه قرار گرفتند. در روز ۵ پس از قوچ اندازی، میش های گروه ۲۵، GnRH، میکروگرم آنالوگ GnRH؛ میش های گروه ۴۰۰، hCG، واحد بین المللی هورمون hCG؛ میش های گروه ۲۵، hCG+GnRH، میکروگرم آنالوگ GnRH و ۴۰۰ واحد بین المللی هورمون hCG را به صورت عضلانی دریافت کردند و میش های گروه کنترل درمانی را دریافت نکردند. جهت اندازه گیری غلظت هورمون پروژسترون در روزهای ۷، ۱۲، ۱۷ و ۲۲ پس از قوچ اندازی خون گیری به عمل آمد. نتایج نشان داد که غلظت پروژسترون در روزهای ۱۲، ۱۷ و ۲۲ پس از قوچ اندازی در میش های تحت درمان بالاتر از گروه کنترل بود ($P < 0.05$). میزان بره زایی، تعداد بره به ازای هر میش و وزن تولد بره ها در گروه های مختلف تفاوتی را نشان ندادند. وزن از شیرگیری بره های تک قلو در گروه $0.8/0.34 \pm 12/0$ hCG+GnRH (کیلوگرم) از بقیه گروه ها بالاتر بود ($P < 0.05/0$). به طور کلی، تجویز GnRH و hCG در روز ۵ پس از قوچ اندازی غلظت پروژسترون مادری را به طور معنی داری افزایش داد اما تاثیر معنی داری روی بازده تولید مثلی نژاد افشاری نداشت.

کلمات کلیدی:

عملکرد تولیدمثلی، میش، پس از جفت گیری، hCG، GnRH

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1824279>

